

paa at formindske Oldenborrerne's Antal her i Landet ved Statshjælp, er nyttig og rigtig. Det glæder mig ogsaa, at man i det hele taget har kunnet slutte sig til Forslaget i den Form, hvori det er forelagt af Regeringen, og med de enkelte Ændringer, der have fundet Sted i Landstinget. Ganske vist har man gjort Indvendinger paa forskellige Punkter, men de have ikke været af saa indgribende Natur, at jeg ikke paa Forhaand tør sige, at vi nok skulle komme ud over de enkelte Spørgsmaal. Det staar ogsaa klart for mig, at skal Kampen føres mod Oldenborrerne, som jo gøre overordentlig Skade paa Landbruget — det tror jeg, at enhver Landmand, som bør paa de Egne, hvor Oldenborrerne ere optraadte i større Mængde, vil indrømme — maa det være Menneskene, der skulle bekæmpe dem. Jeg tror ikke, vi naa til et ordentligt Resultat ad anden Vej. Der faldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 7de Valgkreds (Ole Hansen) nogle Ytringer om de Forsøg, der have været anstillede paa ad bakteriologisk Vej at tilintetgøre Oldenborrelarverne, hvortil der blev bevilget 2,000 Kr. i Fjor paa Finansloven, idet han spurgte, om disse Forsøg have ført til et gunstigt Resultat. Jeg er ganske vist ikke i Besiddelse af de om denne Sag indkomne Indberetninger, men jeg kan tilføje, at en Afskrift af dem i de nærmeste Dage vil afgaa til Finansudvalget. Jeg kan allerede her oplyse, at de gaa ud paa, at Resultaterne kun have været negative. De Forsøg, der have været anstillede i Sommerens Løb paa at tilintetgøre Oldenborrelarverne ved at komme forskellig Kunstgødning i Jorden — det ærede Medlem har selvfølgelig Ret i, at Gødningen ikke samtidig maa ødelægge Planterne, for saa kunde Midlet sikkert blive værre end Ondet — have godtgjort, at man ikke ad den Vej kan komme Larverne til Livs. Ganske vist maa det fremhæves, at Sommeren har været overordentlig uheldig til slige Forsøg, idet den overordentlig stærke Væde har forhindret Gødningen i at virke saa hurtig som muligt, og Virkningen er vistnok ogsaa for en stor Del bleven udvisket ved den megen Regn. Jeg maa erkende, at det vistnok er temmelig haabløst at forsøge at komme frem ad

denne Vej, og Erfaringer fra andre Lande, f. Eks. Sverige, tyde ogsaa i den Retning. Det er derfor Menneskene, der maa føre Kampen direkte mod Oldenborrerne. At denne Kamp ingenlunde er haabløs, fremgaar ogsaa af de statistiske Oplysninger, der foreligge, efter at Kampen med Oldenborrerne er paabegyndt. Oldenborreløven udkom den 1ste April 1887, og allerede faa Dage derefter foranstaltedes den første store Indsamling her i Landet. Den blev afholdt i 411 Sogne i 13 Amter og gav til Resultat, at der blev indsamlet $7\frac{1}{2}$ Mill. Pund Oldenborrer med en Udgift for Statskassen af 330,000 Kr. Der blev altsaa straks, da Løven udkom, taget energisk fat. Det viste sig, at der var Trang til Løven, at den kom paa rette Sted. Allerede i næste Flyveaar, 1891, var Antallet af indsamlede Oldenborrer sunket fra $7\frac{1}{2}$ Mill. Pund til $3\frac{1}{2}$ Mill. Pund, og Udgiften for Statskassen sunket til 187,000 Kr., og der er ikke Grund til at antage, at Indsamlingen ikke blev foretagen med samme Energi som forrige Gang. Man har Ret til at tro, at den formindskede Udgift for Statskassen, og at det formindskede Antal af indfangede Oldenborrer ganske simpelt havde sin Grund i Virkningen af den første Indsamling. Indsamlingen i Flyveaaret 1895 viser ogsaa en tydelig Nedgang, idet Statens Udgift sank til 122,000 Kr. Naar man saaledes fra alle Sider er enig om, at vi her ere inde paa den rette Vej, nærer jeg, som allerede bemærket, det sikre Haab, at Løven i Aar vil kunne gennemføres her i Rigsdagen. Jeg skal indskyde den Bemærkning, at jeg vilde sætte Pris paa, at Løven, naar vi skulle have den ført igennem, vil kunne gennemføres saa betids, at der vil være Tid til at foretage de nødvendige Forberedelser iuden Flyvetiden, da næste Aar, som de Herrer ville erindre, er et Flyveaar.

Jeg skal tillade mig at fremdrage enkelte af de Indvendinger, der ere gjorte mod Lovforslagets Bestemmelser, og da navnlig de Indvendinger, der ere fremkomne fra flere ærede Medlemmer om, at man i § 1 ikke burde have forlangt, at det skal være Amtmanden, der skal paabyde Indsamlingen, men at man burde have